

Magdalena Hodun, Joanna Żurakowska-Sawa

Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej

EFEKTYWNOŚĆ SPÓŁEK GIEŁDOWYCH Z WYBRANYCH BRANŻ SEKTORA PRZEMYSŁU

Streszczenie: W opracowaniu przedstawiono analizę sytuacji finansowej przedsiębiorstw produkcyjnych w Polsce, zaliczanych do branży spożywczej, metalowej i elektromaszynowej. Badaniom poddano strukturę majątkową przedsiębiorstw, strukturę majątkowo-kapitałową i rentowność. Przeprowadzone badania objęły 36 spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie i dotyczyły okresu 2004-2008. Na podstawie przeprowadzonych badań można stwierdzić istnienie zależności między rodzajem i specyfiką branży a efektywnością działalności przedsiębiorstw. Najbardziej efektywne pod tym względem były na ogół przedsiębiorstwa należące do branży metalowej.

Słowa kluczowe: przedsiębiorstwa przemysłowe, efektywność, rentowność, struktura majątkowa, struktura majątkowo-kapitałowa.

1. Wstęp

Efektywność ekonomiczna odzwierciedla rezultaty gospodarowania przedsiębiorstw. Najczęściej rozumiana jest jako suma uzupełniających się elementów: sprawności działania i skuteczności funkcjonowania. Oznacza stosunek uzyskanych efektów do poniesionych nakładów, w związku z czym polega na takim dysponowaniu danymi zasobami, aby w maksymalny sposób osiągnąć cele gospodarcze, bądź też na takim dobraniu sposobów realizacji określonych celów, aby zminimalizować zużycie zasobów [*Słownik ekonomiki...* 1991, s. 39].

Nasilająca się konkurencja, niepewność i ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej determinują wzrost znaczenia informacji, niezbędnych do podejmowania racjonalnych decyzji, warunkujących efektywne zarządzanie przedsiębiorstwem. Wobec powyższego wzrasta rola analizy ekonomicznej. Obejmuje ona analizę finansową oraz techniczno-ekonomiczną. Przy tym w warunkach gospodarki rynkowej decydujące znaczenie zyskuje analiza finansowa, stanowiąc punkt wyjścia i podstawowy zakres każdej analizy ekonomicznej [Sierpińska, Jachna 2004, s. 15]. Przedmiotem analizy finansowej są wielkości ekonomiczne w wyrażeniu pieniężnym, charakteryzujące działalność gospodarczą przedsiębiorstwa, w tym jego stan majątkowo-kapitałowy, wyniki finansowe oraz ogólną sytuację finansową [Stę-

pień 2008, s. 77]. W teorii i praktyce duże znaczenie przypisuje się analizie wskaźnikowej. Naukowo uzasadniony i zweryfikowany w praktyce zestaw mierników ułatwia wiarygodną i obiektywną ocenę efektywności działalności przedsiębiorstw, przeprowadzoną na podstawie sprawozdań finansowych. Użyteczność stosowania wskaźników przejawia się w tym, że przedsiębiorstwa, które potrafią przełożyć swoją strategię działania na wymierne wielkości, mają dużo większą szansę realizacji tej strategii. Przedsiębiorstwa mogą precyzyjniej określić cele, które chcą osiągnąć, kontrolować stopień ich realizacji, koncentrując uwagę na czynnikach kluczowych oraz podejmować działania ułatwiające realizację przyjętej strategii [Jaworski 2008, s. 5].

Spółki giełdowe, występujące na polskim rynku, wykazują coraz większe zainteresowanie analizą finansową. Uzyskane w wyniku jej przeprowadzenia informacje o prawidłowościach rozwoju i wzajemnych powiązaniach przyczynowo-skutkowych między zjawiskami ekonomicznymi są wykorzystywane do przygotowania decyzji mających usprawnić funkcjonowanie przedsiębiorstw. Właściwe jej wykorzystanie może nie tylko przyczynić się do poprawy efektywności gospodarowania, ale również do zwiększenia udziału w rynku, wzrostu konkurencyjności lub nawet zapewnienia przetrwania podmiotów gospodarczych [Parkitna 2008, s. 41].

2. Cel i metody badań

Celem opracowania jest określenie sytuacji finansowej spółek giełdowych z wybranych branż sektora przemysłu. Badaniom poddano strukturę majątkową przedsiębiorstw, głównie aktywów obrotowych, strukturę majątkowo-kapitałową i rentowność. Badania przeprowadzono dla spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie. Próba badawcza objęła spółki, które według klasyfikacji stosowanej przez GPW zaliczane są do sektora przemysłu. Do badań wybrano trzy branże produkcyjne: spożywcza, elektromaszynową i metalową. Doboru obiektów w tym zakresie dokonano w sposób celowy, z uwzględnieniem specyfiki i liczebności przedsiębiorstw w danej branży. Wstępnej ocenie poddano 36 spółek. Dane do obliczeń pochodzą ze sprawozdań finansowych przedsiębiorstw za okres 2004-2008. W celu niedopuszczenia do zniekształcenia wyników oraz ze względu na niemożność

Tabela 1. Liczebność próby badawczej

Rodzaj branży	Lata				
	2004	2005	2006	2007	2008
Spożywcza	11	11	11	11	10
Metalowa	12	12	12	13	12
Elektromaszynowa	12	12	12	12	11

Źródło: opracowanie własne.

obliczenia wybranych wskaźników w badaniach nie zostały wzięte pod uwagę wyniki finansowe spółek, w których odnotowano ujemny kapitał własny oraz relatywnie wysoką stratę netto w poszczególnych latach. Tabela 1 przedstawia liczbę spółek z branży spożywczej, metalowej i elektromaszynowej poddanych analizie.

3. Wyniki badań

W tabeli 2 zaprezentowano wskaźniki struktury majątkowej spółek giełdowych. Badanie wskaźników struktury aktywów pozwala ocenić, jakimi środkami gospodarczymi, i w jakich rozmiarach, dysponują przedsiębiorstwa z wybranych branż sektora przemysłu.

Tabela 2. Wskaźniki struktury majątkowej w przedsiębiorstwach przemysłu spożywczego, metalowego i elektromaszynowego

Rodzaj branży	Lata					Średnio
	2004	2005	2006	2007	2008	
Aktywa trwałe / Aktywa obrotowe						
Spożywcza	1,73	1,90	1,71	1,92	10,09	3,47
Metalowa	1,46	1,38	1,13	2,15	2,00	1,62
Elektromaszynowa	1,02	0,95	0,85	1,12	1,52	1,09
Zapasy / Aktywa obrotowe						
Spożywcza	0,31	0,31	0,25	0,26	0,28	0,28
Metalowa	0,31	0,27	0,28	0,29	0,33	0,30
Elektromaszynowa	0,26	0,25	0,24	0,23	0,21	0,24
Należności krótkoterminowe / Aktywa obrotowe						
Spożywcza	0,52	0,58	0,54	0,56	0,63	0,57
Metalowa	0,43	0,46	0,43	0,40	0,44	0,43
Elektromaszynowa	0,56	0,56	0,52	0,47	0,52	0,53
Inwestycje krótkoterminowe / Aktywa obrotowe						
Spożywcza	0,15	0,11	0,16	0,16	0,09	0,13
Metalowa	0,25	0,27	0,28	0,29	0,22	0,26
Elektromaszynowa	0,14	0,14	0,18	0,25	0,23	0,19

Źródło: opracowanie własne.

Za podstawowy wskaźnik struktury majątku uważa się stosunek aktywów trwałych do obrotowych. Wskaźnik ten jest miarą elastyczności majątku przedsiębiorstwa. W badanym okresie średnie wielkości wskaźnika we wszystkich branżach wskazywały na większy udział majątku trwałego w stosunku do obrotowego. Świadczy to o znacznym unieruchomieniu majątku, wysokich kosztach stałych i małej

elastyczności przedsiębiorstw. Z drugiej strony wysoka wartość majątku trwałego względem obrotowego może być spowodowana wysokim postępowaniem technicznym i mechanizacją produkcji. Najwyższy średni wskaźnik wystąpił w branży spożywczej (3,47). Sytuacja taka wynika przede wszystkim z wystąpienia relatywnie wysokich inwestycji długoterminowych w 2008 roku w dwóch spółkach w danej branży. Większy udział majątku trwałego w aktywach ogółem jest charakterystyczny dla przedsiębiorstw produkcyjnych.

W przedsiębiorstwach prowadzących działalność gospodarczą zachodzi konieczność podejmowania decyzji krótkoterminowych, dotyczących głównie gospodarowania majątkiem obrotowym. Dlatego też znaczące jest określenie struktury poszczególnych składników aktywów bieżących. W badanym okresie najwyższy średni udział zapasów w aktywach obrotowych wystąpił w branży metalowej (0,30), natomiast najniższy – w branży elektromaszynowej (0,24). Niski udział zapasów w aktywach obrotowych może świadczyć o niskiej efektywności wykorzystania tego składnika majątku, wynikającej z zamrożenia większej ilości kapitału. Z tym również wiążą się dodatkowe koszty magazynowania zapasów. Sytuacja taka może być spowodowana zmniejszeniem popytu na wyroby gotowe lub niedoskonałością procesów logistycznych. Z drugiej strony wysoki poziom wskaźnika może wynikać z sezonowości produkcji. Wówczas jest to działanie celowe zapewniające zaspokojenie przyszłych potrzeb odbiorców.

Należności krótkoterminowe były dominującym składnikiem aktywów obrotowych we wszystkich badanych branżach przemysłowych. Najwyższy średni wskaźnik udziału należności krótkoterminowych w majątku obrotowym zanotowano w branży spożywczej (0,57). Może świadczyć to o stosowaniu bardziej liberalnej polityki kredytu kupieckiego. Przedsiębiorstwa, chcąc zdynamizować sprzedaż, oferują odbiorcom korzystniejsze instrumenty w zakresie płatności, polegające na wydłużeniu terminów płatności. Najniższy średni wskaźnik wystąpił w branży metalowej (0,43). Wskazuje to na prowadzenie bardziej restrykcyjnej polityki kredytowej, charakteryzującej się większą ostrożnością przed ponoszeniem kosztów i strat związanych z niewywiązywaniem się dłużników ze zobowiązań finansowych.

We wszystkich branżach sektora przemysłu w majątku obrotowym odnotowano najmniejszy udział inwestycji krótkoterminowych. Wynika to z ulokowania środków pieniężnych w zapasach i sprzedaży wyrobów gotowych z odroczonym terminem płatności. Najwyższy średni wskaźnik wystąpił w branży metalowej (0,26). Większy udział środków pieniężnych i ich ekwiwalentów świadczy o dużej elastyczności przedsiębiorstw, gwarantując bezpieczny potencjał płatniczy. Najniższy średni wskaźnik odnotowano w branży spożywczej (0,13). Niski udział inwestycji krótkoterminowych może być przyczyną trudności płatniczych. Uniemożliwia wypłacalność gotówkową przedsiębiorstwa w danym momencie, przy wykorzystaniu gotówki w kasie, środków pieniężnych na rachunkach bankowych, innych środków pieniężnych, tj. czeków i weksli obcych płatnych w ciągu trzech miesięcy od daty wystawienia i innych aktywów pieniężnych.

Właściwe ustalenie wielkości składników majątku oraz prawidłowe określenie udziału kapitałów własnych i obcych w ich finansowaniu odgrywają istotną rolę w kształtowaniu efektywności działalności przedsiębiorstw. Tabela 3 przedstawia wskaźniki struktury kapitałowo-majątkowej spółek giełdowych, w których zasadnicze znaczenie odgrywają kryteria analityczne, określane mianem złotych i srebrnych reguł bilansowych: stopień pokrycia aktywów trwałych kapitałem własnym i kapitałem stałym, stopień pokrycia aktywów obrotowych zobowiązaniami bieżącymi oraz kryteria uwzględniające relacje między kapitałem obrotowym netto a aktywami ogółem [Bieniasz, Gołaś 2007, s. 170].

Tabela 3. Wskaźniki struktury kapitałowo-majątkowej w przedsiębiorstwach przemysłu spożywczego, metalowego i elektromaszynowego

Rodzaj branży	Lata					Średnio
	2004	2005	2006	2007	2008	
Wskaźnik pokrycia aktywów trwałych kapitałem własnym						
Spożywcza	0,90	0,82	0,95	0,96	1,00	0,93
Metalowa	1,18	1,22	2,85	1,48	1,23	1,59
Elektromaszynowa	1,19	1,20	1,27	1,28	1,30	1,25
Wskaźnik pokrycia aktywów trwałych kapitałem stałym						
Spożywcza	1,12	1,08	1,17	1,08	1,16	1,12
Metalowa	1,29	1,30	3,02	1,59	1,30	1,70
Elektromaszynowa	1,27	1,30	1,44	1,39	1,40	1,36
Wskaźnik pokrycia aktywów obrotowych zobowiązaniami bieżącymi						
Spożywcza	0,93	0,96	0,77	0,89	0,79	0,87
Metalowa	0,75	0,78	0,63	0,96	0,89	0,80
Elektromaszynowa	0,79	0,72	0,66	0,59	0,69	0,69
Wskaźnik udziału kapitału obrotowego netto w aktywach ogółem						
Spożywcza	0,06	0,05	0,11	0,06	0,10	0,08
Metalowa	0,15	0,15	0,22	0,19	0,14	0,17
Elektromaszynowa	0,14	0,17	0,20	0,20	0,18	0,18

Źródło: opracowanie własne.

Złota reguła bilansowania, wymagająca, by majątek trwały, obciążony wysokim stopniem ryzyka, był w pełni sfinansowany kapitałami własnymi, została zachowana w branży metalowej i elektromaszynowej. Średni wskaźnik pokrycia aktywów trwałych kapitałem własnym wyniósł odpowiednio 1,59 i 1,25. Sytuacja taka może świadczyć o stabilności finansowej oraz o wysokiej długoterminowej płynności. W branży spożywczej średni wskaźnik ukształtował się na poziomie niższym od jedności (0,93). Wielkość ta może wynikać z finansowania inwestycji długoterminowych za pomocą kredytów.

Mniej restrykcyjna srebrna reguła bilansowania, dopuszczająca pokrycie aktywów trwałych kapitałem stałym, została spełniona we wszystkich branżach. Najwyższy średni wskaźnik pokrycia aktywów trwałych kapitałem stałym odnotowano w branży metalowej (1,70), najniższy w branży spożywczej (1,12). Majątek trwały pokrywany jest zatem stabilnymi źródłami finansowania, nie wymagającymi szybkiego zwrotu. Sytuacja taka prowadzi do zapewnienia bezpieczeństwa finansowego przedsiębiorstwa.

Wysoka zdolność finansowania majątku trwałego kapitałem stałym wskazuje na częściowe pokrycie obrotowych środków gospodarczych tym kapitałem, a tym samym stwarza korzystniejsze perspektywy dla regulowania zobowiązań płatniczych. Środki obrotowe powinny jednak być finansowane zobowiązaniami bieżącymi, co wynika z tzw. złotej reguły bilansowania aktywów obrotowych. We żadnej branży reguła ta nie została spełniona. Wskaźnik pokrycia aktywów obrotowych kapitałem krótkoterminowym ukształtował się poniżej jedności. W branży spożywczej i elektromaszynowej w roku 2008 w stosunku do roku 2004 odnotowano spadek wskaźnika. Sytuacja taka świadczy o zwiększeniu udziału kapitału stałego w strukturze źródeł finansowania i zmniejsza ryzyko utraty płynności finansowej. W branży metalowej odnotowano wzrost wskaźnika. Oznacza to, że przedsiębiorstwa podejmowały działania zmierzające do zachowania równowagi finansowej, warunkującej bieżącą i przyszłą egzystencję podmiotów gospodarczych, jednocześnie przekładającą się na zwiększenie ryzyka niezapewnienia wypłacalności przedsiębiorstw.

Wskaźnik udziału kapitału obrotowego netto w aktywach ogółem określa, ile procent majątku przedsiębiorstwa stanowią środki zapewniające stabilność finansową przedsiębiorstwa. Kapitał obrotowy netto został obliczony jako różnica pomiędzy wartością aktywów obrotowych i zobowiązań bieżących [Damodaran 1994, s. 45]. We wszystkich branżach odnotowano dodatni poziom wskaźnika. Najwyższy średni wskaźnik wystąpił w branży elektromaszynowej (0,18), najniższy w spożywczej (0,08). Dodatni poziom wskaźnika oznacza, że część aktywów obrotowych finansowana jest kapitałem stałym. Długoterminowe źródła pochodzenia środków gospodarczych pozostają w ciągłej dyspozycji przedsiębiorstwa, w związku z czym zostaje zmniejszone ryzyko utraty płynności. Angażowanie kapitału obcego związane jest z koniecznością zapłaty odpowiednich odsetek. Korzystanie z niego powoduje wzrost kosztów finansowych w sytuacji rosnących rynkowych stóp procentowych. Są one wówczas wyższe od stóp procentowych źródeł kapitału krótkoterminowego.

Efektywność działalności przedsiębiorstw w najbardziej syntetycznej formie odzwierciedlana jest za pomocą wskaźników rentowności, które zostały zaprezentowane w tab. 4. W badanym okresie we wszystkich branżach odnotowano dodatnie średnie wskaźniki zyskowności.

Najwyższą średnią rentowność sprzedaży, obliczoną jako stosunek zysku (straty) netto do przychodów ogółem, odnotowano w branży metalowej (8,9%). Najniższy średni wskaźnik wystąpił w branży elektromaszynowej (4,8%). Sytuacja taka może świadczyć o mniej efektywnym generowaniu zysków ze środków zaangażo-

Tabela 4. Wskaźniki rentowności w przedsiębiorstwach przemysłu spożywczego, metalowego i elektromaszynowego (w %)

Rodzaj branży	Lata					Średnio
	2004	2005	2006	2007	2008	
Wskaźnik rentowności sprzedaży						
Spożywcza	4,7	0,1	5,6	8,5	6,8	5,1
Metalowa	7,4	6,2	10,3	13,9	6,6	8,9
Elektromaszynowa	4,3	3,1	5,9	6,9	3,8	4,8
Wskaźnik rentowności aktywów						
Spożywcza	6,3	1,0	6,3	10,2	3,2	5,4
Metalowa	8,5	7,4	10,1	17,4	6,9	10,1
Elektromaszynowa	6,0	3,6	7,0	7,1	4,0	5,5
Wskaźnik rentowności kapitałów własnych						
Spożywcza	13,1	-0,7	12,3	20,3	7,3	10,5
Metalowa	14,3	11,3	13,6	22,3	6,4	13,6
Elektromaszynowa	9,2	4,8	12,3	8,4	7,0	8,3

Źródło: opracowanie własne.

wanych w działalność. W branży spożywczej odnotowano największą zmienność stóp rentowności sprzedaży, przy czym w roku 2008 w stosunku do roku 2004 tylko w tej branży poziom rentowności zwiększył się. W branży metalowej i elektromaszynowej nastąpił spadek rentowności. Oznacza to zmniejszenie zyskowności sprzedaży, która w wydatny sposób może ograniczać możliwości rozwojowe spółek.

Najwyższy średni wskaźnik rentowności aktywów, obliczony jako stosunek zysku (straty) netto do majątku ogółem odnotowano w branży metalowej (10,1%). Świadczy to o umiejętnym dopasowaniu potencjału majątkowego do możliwych efektów ekonomicznych. Im wyższa jest rentowność, tym korzystniejsze są perspektywy rozwojowe przedsiębiorstwa, gdyż więcej środków finansowych może być przeznaczonych na dalszy rozwój. W branży spożywczej i elektromaszynowej rentowność majątku ukształtowała się na zbliżonym poziomie, wskaźnik wyniósł odpowiednio 5,4% i 5,5%. Przedsiębiorstwa te wykorzystywały środki gospodarcze mniej efektywnie niż w branży metalowej. We wszystkich branżach odnotowano spadek rentowności majątku w roku 2008 w stosunku do roku 2004. Może to być spowodowane zwiększeniem utrzymywania zbędnego majątku bądź niższym stopniem jego wykorzystania.

Wskaźnik rentowności kapitału własnego, obliczony jako relacja zysku (straty) netto do własnych źródeł finansowania środków gospodarczych, pozwala ustalić stopę zysku, jaką przynoszą inwestycje w akcje danego przedsiębiorstwa. Najwyższą średnią rentowność kapitałów własnych odnotowano w branży metalowej (13,6%).

Taką sytuację można uznać za stosunkowo zadowalającą. Wyższy poziom wskaźnika oznacza korzystniejszą sytuację finansową przedsiębiorstwa i jego właścicieli, gdyż wyższa stopa zwrotu z kapitału własnego stwarza możliwość uzyskania wyższych dywidend i wyższego przyrostu wartości akcji. Najniższy wskaźnik rentowności kapitałów własnych wystąpił w branży elektromaszynowej (8,3%). Świadczy to o mniejszej efektywności zarządzania źródłami finansowania aktywów. W branży spożywczej odnotowano duże wahania wskaźnika w poszczególnych latach. Ujemna wielkość wskaźnika w 2005 roku wynika przede wszystkim z wystąpienia w jednej spółce z danej branży relatywnie wysokiej straty ze sprzedaży. We wszystkich branżach odnotowano spadek rentowności kapitałów własnych w latach 2004-2008.

4. Wnioski

W opracowaniu dokonano oceny sytuacji finansowej spółek giełdowych z wybranych branż sektora przemysłu. Na podstawie przeprowadzonych badań sformułowano następujące wnioski:

1. W strukturze majątku we wszystkich badanych branżach odnotowano większy udział aktywów trwałych w stosunku do obrotowych, co jest cechą charakterystyczną przedsiębiorstw produkcyjnych. W strukturze majątku obrotowego dominującym składnikiem aktywów były należności krótkoterminowe. Przedsiębiorstwa, chcąc zdynamizować sprzedaż, oferowały odbiorcom korzystniejsze instrumenty w zakresie płatności. We wszystkich branżach sektora przemysłu w majątku obrotowym odnotowano najmniejszy udział inwestycji krótkoterminowych. Wynika to z ulokowania środków pieniężnych w zapasach i sprzedaży wyrobów gotowych z odroczonego terminem płatności.

2. Złota reguła bilansowania, wymagająca, by majątek trwały był w pełni sfinansowany kapitałami własnymi, została zachowana w branży metalowej i elektromaszynowej. Srebrna reguła bilansowania, dopuszczająca pokrycie aktywów trwałych kapitałem stałym, została spełniona we wszystkich branżach. We wszystkich branżach odnotowano również dodatni poziom wskaźnika udziału kapitału obrotowego netto w aktywach ogółem. Wysoka zdolność finansowania majątku trwałego kapitałem stałym wskazuje na częściowe pokrycie obrotowych środków gospodarczych tym kapitałem, a tym samym stwarza korzystniejsze perspektywy dla regulowania zobowiązań płatniczych.

3. We wszystkich badanych branżach sektora przemysłu odnotowano dodatnie średnie wielkości wskaźników rentowności. Najwyższe stopy zyskowności wystąpiły w branży metalowej. Im wyższa jest rentowność, tym korzystniejsze są perspektywy rozwojowe przedsiębiorstwa, gdyż więcej środków finansowych może być przeznaczonych na dalszy rozwój.

Literatura

- Biczyński S., Miedziński B. (red.), *Słownik ekonomiki i organizacji przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa 1991.
- Bieniasz A., Gołaś Z., *Płynność finansowa gospodarstw rolnych w aspekcie przepływów pieniężnych i strategii zarządzania kapitałem obrotowym*, Wydawnictwo Akademii Rolniczej, Poznań 2007.
- Damodaran A., *Damodaran on Valuation. Security Analysis for Investment and Corporate Finance*, John Wiley and Sons, New York 1994.
- Jaworski J., *Jak zwiększyć użyteczność sprawozdania finansowego małego przedsiębiorstwa dla jego głównych odbiorców*, „Rachunkowość” 2008, nr 5.
- Parkitna A., *Analiza finansowa – wybrane uwagi w aspekcie efektywności*, [w:] T. Dudycz (red.), *Wartość jako kryterium efektywności*, Politechnika Wroclawska, Wrocław 2008.
- Sierpińska M., Jachna T., *Ocena przedsiębiorstwa według standardów światowych*, PWN, Warszawa 2004.
- Stępień K., *Rentowność a wypłacalność przedsiębiorstw*, Difin, Warszawa 2008.
- www.gpwinfostrefa.pl.

INDUSTRIAL COMPANIES' EFFECTIVENESS FROM SELECTED BRANCHES OF INDUSTRY

Summary: The author analyzes a financial condition of selected manufacturing branches in Poland. Among the branches under consideration there are food, metal and machine-engineering. Asset structure and capital-asset structure as well as profitability are analyzed. The author used the sample of 36 companies listed on the Warsaw Stock Exchange for the period of 2004-2008. The empirical findings show a relationship between a selected branch of industry and effectiveness. Metal branch was the most effective in this respect.